

A „Szegedi Napló“ vasárnapi melléklete.

Szeged, 1891. április 5.

KÜVELYK MATYI.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Szeged, Iskola-utca 26. sz., Pfann-ház, ahová a kéziratok is küldendők.

MAKÓ INDUL.

Szegedi példa mutatja, hogy Thália szekere nem is nyikorog olyan szörnyen.

Makó Lajos akkora kedvvel indul ki nyári sétájára, mintha hájjal kenegetnék.

*

Itthon folyvást szomorú arcokat vágott, akár Sanyaró Vendel.

És ime, most milyen vigan füttyül.

*

Batyujában viszi az első és második saison erkölesi diadalait.

Elég különös, hogy e mellett a batyu olyan kicsi.

*

No de annál többet mutat az a degesz bugyelláris, melyben Makó rejtve tartja a színészi sikereit.

Jókai Szegeden.

Dicsősége világra szóló,
Érdeméhez mégis kevés,
Mert jutott mellé tenger bánat,
Sok veszteség, sok szenvedés.

De azért ő a „Magyar nábob“
És örömmel ejti szerit,
Hogy elszórhassa szellemének,
Jó szívének bő kincseit.

Hüvelyk Matyi.

Apró hírek.

— **Köteles Mihály** úgy lett híressé, hogy becsukták ártatlanul. Hány ember lesz híressé, aki megérdemli, de nem csukják be.

— **Egy gyógyszerész** lett öngyilkos a héten és életuntségának okát hiába kutatják. Bizonyosan elfogyott minden szere.

— **Lemondás.** Kókay Rudi önkénynt lemondott a hivataláról. Szegény öreg, ő is aféle muszáj-önkéntes.

— **Czigányaink Londonban.** Fehér Poldi piros atilákban viszi a cigányait Londonba. Végre tehát színt vallott a világjáró primás. Lett belőle Piros Poldi.

— **Sima Ferencz** szentesi lapszerkesztő párbajra hívta az egész kaszinót. Bizony megeshetik ez most a szegedi kaszinóval is, ha nagyon sürgeti a kötvénybefizetést.

— **A külterületi központok** építéséhez, mint értesülünk, Zombory koma meghívni készül néhány vízi mérnököt.

— **Az ujszegedi vigadóra** nem akadt bérlő. Pedig most lesz még csak fényes vállalat az a vendéglő. Tódulni fognak oda a sétálók, miután az ujszegedi parkban bölcsen kipusztítottak minden más árnyékos helyet.

— **Személyi hír.** Farkas Jancsi tegnap Békés-Csabára utazott, ahol az adóhivatalban van egy kis vizsgálati teendője. A hírneves úr megszemléli a csabai adóhivatalt, melyről meg kell állapítani, hogy csakugyan ez a hivatal-e az, ahova ő betört.

Miniszter gyilkosság.

Gyalázatos, undok gyilkosság
Az a hirhedt szófia!
Megölni egy pénzügyminisztert,
Amért kitűnő hazafi!

Mégis csak civilizáltabb
A művelt nyugat egy kicsit,
Itt a pénzügyminisztereket
Csak egy öli: a deficit.

Nádi Veréb.

János kiszólásai.

A Polgár Laczi kaszinót csinál Szatymazon. Ajánlom neki, hogy igazgatónak tőgyék mög Salamon Zsigdát, mer annak még nincs elég tiszteletbeli hivatala.

*

Micsoda nagy falu lehet az a Döbröczön, mikor még pótdója sincs.

*

Aszondják, hogy nálunk is lé lehetne szállítani az 50 perzentös pótdót. Minek? Mögszoktuk mink már azt, mint kutya a verést.

*

Alig várom, hogy Makó visszagyűjjön a truppjával. Écezőrré két páhojt bérölünk, ugy-e tatám?

*

Ha én ő fölsége vonék, még ma ezt írnám Makónak:

„Kedves Makó! Ezönnel kinevezöm Önt a piri-pócsi nemzeti színház igazgatójává.“

*

Töts no, mer elosztják az időt.

A Marstéri kút.

Csikós Náczi, Maróczy Jóska,
Eddig nem találtak vizet,
Ami nagy baj, mivel a város
Csak úgy szárazon nem fizet.

S im egyszerre a föld forrása
Szinte az égig fellövelt . . .
Mondhatják: adtál, uram, esőt,
De lesz-e benne köszönet?

Csipi-Csóka.

Jókai fogadtatása.

A koszorú regényíró nagy közönség éljenzése és a háta mögött levő lakomotivnak gőzeresztő süvöltése fogadta.

Az általános üvöltés és süvöltés között Salamon Zsiga a következő közbeszédet tartotta, a melyből a sorok között a következőket olvassuk:

Nagyságos képviselő Úr!

Nekem jutott a szerencse.

En különben Salamon Zsigmond vagyok. Nem mondom, hogy nem alkalmas táblabíró anyag, azonban ismert szerénységemmel fogva alig merem kérni sives pártfogását.

Speciális zsenink a bevonulást egy háztetőről nézte s a következő emelkedett szellemű beszédet tartotta a magasból:

Légy üdvözölt zseni!

Lát a világszeni!

Lánész tudva lát

Más meg látva tud,

Nemzet fénye hát,

Zseniben egybefut

Kiskutyám nyam nyam . . .

Szerbusz Sekspir, Hugó Viktor

Ilyet nem fest semmi piktor

Lenézlek parókás költőtárs!

*

Keményd bátyánkat is mögszállta a nagyravagyás: föléje emelkedett Jókainak a bakra.

KÖTSÖNÖS RÓKUS.

— A szögedi házi úr. —

Tisztótt úr, vögye mög az házamat.

Vagy legalábbat is ha ögyéb nem tellik, gyűjjék bele lakni, mer ne tessék *neheztelessé* lönni avégbü, hogy *stajgéronndnk* münk is az királi tábla végött, mer igaz ugyan, hogy *mü felénk is stajgeroznak* az házi urak, de *nem az házbérré, hanem az adóva.*

*

Ehun-e, allig is szóllalunk fő az újságba az kijadó lakás végött, hát csak mégis jobban ehallik az szó, mint innét az utezánkrú, mer ehun nyiti mán ránk az kis kapuajtót e az *Da-*

rab Jancsi, régi zsölléröm, aki tavaly mögharagudott, oszt azé, mer az *ingyönlakáshó nem föstünk neki*, hát — kihurezőkodott.

Aszondja az talyiga hintójábú kikönyököve:

— Möggyüttem.

— Hát eddég hol lakott kee? mondok.

Finum lakásom vótt — aszondja Jancsi az tarisznyát az lába közé kapva — az város egyik kötsönös házába vótt az kovártélyom, öt szobám, mög egy alkóvni. Oszt fütneni való is akadt egész télön az udvaron, mer nem vótt ott egy lélök se az várostú.

— Oszt mé gyütt há kend el onnét, ha olyan nagy úr vótt kend ott? kérdöm tülle.

— Mer — aszondja Jancsi — *attú féttem, hogy mán egészen az nyakamba szakad az a kötsönös ház.*

*

No mán akkó inkább beeresztöm az szögént.

*

Ideszótt hozzám az anyjuk, aki az ágy allú szödi ki az szakajtókat.

— Óvassa mán kend apja, azt írlik az újságok, hogy együtt Szögedre az az embör, amik *magyaru legszöbben tud írni ezön a világon.*

— Az ám, aszondják, úgy veti az a bötüt, hogy aki óvassa, mög is fogaggya, *akar a tízparancsolatot, mer az ojjan igaz.*

Erre oszt kidugja az anyja az fejit az ágy allú.

— Akkó mög apja — aszondja — jó vóna, ha kend is emönne hozzá tisztögésse.

— Minek lönné a?

— Ha mán ojjan szép írása van, akar a tízparancsolat, akkó mög kék kérni, írja éccző ki ü is az újságba, hogy *vögyék mög az házunkat.*

*

De — mondok sóhajtva — e mán haszontalan, mer ezt Krisztus urunk is *hiába vönnébele az tízparancsolatba, mer úgy sé foganná mög sönki.*

*

A rajtalóggós Csamangó Csicsa Pali kötsönös felebarátom mög is toróbálta véle, de mög ü jobban kieszótte, mer aszondják, hogy az tisztótt *Jókai* koszorús fejtü írónak jó szívve fő ajántta ingyön az kötsönös házát.

De annak is van esze azé, mer ojjan nagyon tud az írashó, oszt aszonta:

— *Köszönöm hazafi, de nem kö.*

*

Tisztótt úr, vögye mög hát az házamat.

Himmeneus!!

Öröm-árban úszik Zsuzsi, Panni, Katyi,
Hogy ismét föltámadt a jó „Hüvelyk Matyi“,
Örül úr és szögény, Szögéd területjén,
De nem örül senki, oj őszintén, mint én. —
Mert, hát csak kivallom, kinezott a bánat
„Matyi“ halála tán rossz versemtől támadt, —
Mert hogy megéneklém a Tűzoltó lóskát,
Vége lött Matyinak, s nem üzött több mókát! —
Na de — himmeneus! — Eljön a jó Bába!
Ki valamint hajdan a Kald szobájába,
Hozta a flaskót, és jókedvüen kántált
Most is humort készít — s egy új Matyit plántált.

Bubes.

Beszámolás a Makó-Coquelin aeráról.

I. saison.

Makó-Coquelin-fordítmányok
és Tosca ordítványok.

II. saison.

Makó-Coquelin-féle színlapok.

Minta:

I. *Bagi Gyula* első fölléptével, Fenyéri Mór vizontlátása mellett, stb. . .

II. *Bagi Gyula* második fölléptével, Csügényi k. a.

bemutatójával, Kóczos Alfréd kísérletével, stb. . .

III. *Bagi Gyula náthája előtt* való fölléptével, Hurka Tóbi kulissza-támogató színpadi kísérletével stb.

IV. *Bagi Gyula föllépése náthája után, Borostyán k. a. látványos* bemutatójával stb.

V. *Bagi Gyula utolsóelőtti fölléptével, Kádas Eszter új tag* bemutatójával stb.

VI. *Bagi Gyula búcsúfölléptével, Sziklai Norbert díszbevonulásával, László Gyula bemutatójával és a sűgó bukfenczével stb.*

Már most: volt a társulatnak a kulissza-támogatóval együtt 38 tagja, mind a 38 föl- és lelépett a *színlap homlokán* a saisonban hatszor, ergó összesen 228 *színlap* hirdetett az elmúlt saisonban *óriási szenzációs fölléptést.*

Mind a kettő.

Tegnap még szókét szerettem,
Barnáért égek ma már,
Holnap mind kettőt imádom — —
Így jár, aki nem számár. S.

KUTYAADÓ.

Ha valaha annyira pazar kedvében lenne az emberiség, hogy kitüntető címeket osztogatna az adóhivatalnokoknak, a derék *Könyát* kétségeken kívül: „a legudvariasabb adófőtiszt“ ezimmel jutalmazná.

Innen is ered ez a kis elszólás:

Egy polgár a kutyaadó miatt járt az adóhivatalban s midőn előadta a baját, Könya odavezette az illető hivatalnokhoz e szavakkal:

— Vizsgálja meg kérem a kutyalajstromot erre az úrra vonatkozólag.

A pópa és a dedó.

Nyilatkozatok.

I.

— Csi urnak azt mondom, hogy csitt.
Nekem nincsenek a dedóba járó fiacskaím.

Jevrics György.

II.

Eszembe sem volt azt állítani, hogy önnek fiacskaí vannak.

Azt írtam meg, hogy az ön leánykái is hazafiacskaí k.

— Csi.

Baka-levél Bécsből.

Édös szülémék!

Hála a fölségös úristennek, csak hogy lőtt fogatya a nagypéntöki levelemnek. Mondom, hogy hála istennek, mer úgy mög csömöllöttem a sonka kövérjítú, amit kentök küttek, hogy a vitéz regimenczárú ispitájba kűdött. A nótás Zala Imre hordi a porokat be a patikábú; ojan fehér ez a por, mint a keminceze, mikó édös szülém fehérre meszeli, oszt még sé értöm, hogy löhet az, hogy — subiczkot köpök tüle. Montam is Zalának, hogy Imre, né hozz neköm több port a kutya lángosodat, mer a szömödbe öntöm rögvest.

No de ma rögge mán kieresztötték. Be is pálinkáztam mingyá azt a kis köcseségöt, amit nadrágszifra küttek kentök. Tömörkény örmestör úr aszonta, mikó hopták-ba álltam, hogy te Jóska te, ú néző ki mint zödfülű korodba, mer mögén a szög tarti a nadrágot; — de azé én kilépök ám rëndösen, né higgyék kentök, hogy afféle toprongyos emböre vagyok a némötnek.

Halli kentök, mégis bekötött fejü ez a némöt! Télön, mikó mögfagyott az embörnek a lehöletyü, akkó könyékig gyugta a zsebbe a kezit, most mög strimflit is húz rá, legkivált a fehérnép.

Tót Kása Pistarú, aki itt dragonyoskodik, nótát csinált a Peeze Gyurka, ami a kapitány úrnak is nagyon megtecczött, lé is írom, hogy a Julcsájék is mögtanújják ezt a bécsi nótát; aszongya:

Föszántatom a rókusi temetöt,
Vetök bele Tót Pistának legelöt,
Agy isten jó esöt, Tót Pistának legelöt
A lovának igaz szívü szeretöt.

De hogy danulik ezt a festungba! Még a némöt is kap mán rajta, na de nem hijjába, a szögedi gyerekök híros gyerekök még Bécsbe is, ahunnan tisztöli kentöket

Jóska,
gefrajter és sarzsispiller a 46-nál.

Fűzfa-dal.

„Zengjen a dal ismét“: ujjong egy fűzfa-poéta,
„Föltámadt a „Matyi“ ujra éledek én,
Sajnálak, kis öcsém, a babér nem lesz a jutalmad;
Szellemi terméked, mind a kosárba kerül.

Sub Rosa.

Lőrincz a II-od osztályú rëndér.

Éhun vagyok é!
Nincs könnyebb a szóná, aszondja a paraszt példaszó, mert fekke is kilöhet mondani.

De anná nehezebb az írás az ojan embörnek, a kinek a keze a kapanyélhön szokott.

Pedig nekünk most miúta konstáblörök löttünk, többet köll írni mint akárméjék írnek úrnak.

Eddig ha valami berugott embör ordított az utcán, hát rászóltam, hogy elhallgasson kend, né bögjön mint a marha, avval újtára eresztöttem.

Ha összeszóalkozott velem, akkó nyakon fogtam, oszt bekísértem a dutyiba, avva vége vót az egész dolognak.

De most, ha valakit bekísérök, vagy az utcán az árokbú kihúzok, vagy valami rëndetlenségön rajta kapok, arrú réport köll írni nyomba.

Úgy lé köll írni az esetöt, mint az istóriás könyvbe szokták a szomorú mög víg történetöket.

Azé mögesik, hogy néha écczaka ha valakit bekísérök a posztrú, oszt hozzá fogok a jelöntés íráshon, hát rám verrad mikóra bevégzöm az írást.

Addig pedig a poszt üresen marad, én túlém ott történhet akármí, mert első a réport írás.

A sok írás arra is vitt mán egy rëndért, hogy versöket ír, mög ojan komédiákat, a mit a színházba szoktak jáczszani.

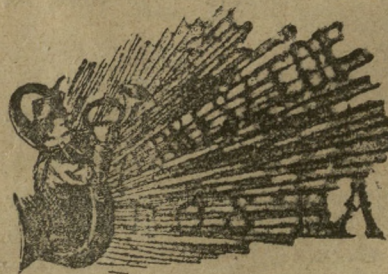
A patrojozást pedig inkább kiállom hidegbe, melegbe, esöbe, sárba, csak írni né köljön, mer abba jobban kimelegszök, mint akármíjen nehéz munkába. Aszondom!

Filokszéra-vadászat.

Városy, hős interpellátor | Kis filokszérákra vadászott
Végre helyes leczkét kapott | És lött egy menkö nagy bakot.

KÖZMONDÁSOK.

Büszke, mint Kispaul a fogaira.
Hallgat, mint Steiminger exkapitány.
Kitett magáért, mint Kemény bácsi a bakon.

Bubes. Csak minél gyakrabban legyen szerencsénk. Szívesen megkínáljuk most is a flaskóból.

Sub Rosa. Az egyik bevált a másik be — változott.

Csitt. Ön elébe vág az eseményeknek és megállamosítja Szeged közigazgatását, „legfelsőbb“ humorával így osztván szét kegyelmesen a nagyfejű hivatalokat.

Polgármester: Krikkey Gusztó, világszeni.
Alpolgármester: Léway Béla, az O. E. saját különje.
Főjegyző: Kósa Lajos, koszorús népköltő.
Javadalmi tanácsnok: Kókay Rudi, nyug. halálbiztos.
Gazdasági iker-tanácsnokok: Bogdán-testvérek.
Adótanácsnok: Vadász Lajos, stb.

Ezt a kinevezést, hallja, a Matyi soha se fogja szentesíteni.
Rák. Ha ön tótágast áll, az még nem humor, de ha ön ügyesen meginterviewolja szent Oltványi prépostot a földeski plébániának árendába való kiadása iránt táplált véleményét illetőleg, ez már humor lenne. Próbálja meg.